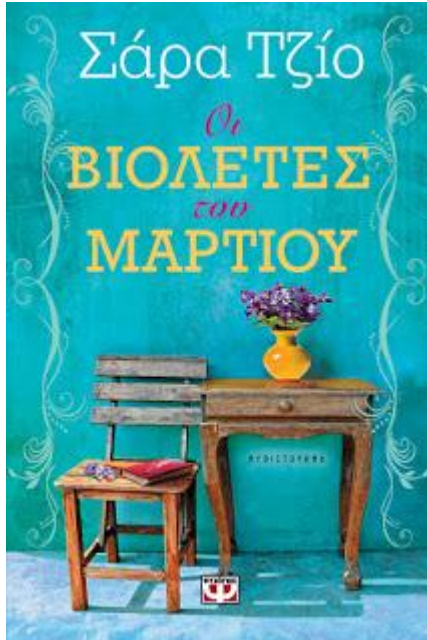

ΟΙ ΒΙΟΛΕΤΕΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ της Sarah Jio - Book review

24

Ιουλίου

Συνοπτική περίληψη του βιβλίου:

Πριν ακόμα γίνει τριάντα, η Έμιλι τα είχε όλα: ένα επιτυχημένο μυθιστόρημα, έναν σύζυγο που έμοιαζε να είχε ξεπηδήσει από τις σελίδες ανδρικού περιοδικού, και ένα εισιτήριο άνευ επιστροφής για τη χώρα της απόλυτης ευτυχίας.

Δέκα χρόνια αργότερα, η ζωή της δε θυμίζει σε τίποτα την ειδυλλιακή εκείνη περίοδο. Όταν η ηλικιωμένη θεία της, Μπι, την προσκαλεί να περάσει όλο τον Μάρτιο στο σπίτι της στο Μπείνμπριτζ Άιλαντ, η Έμιλι δέχεται, ελπίζοντας ότι η θάλασσα θα γιατρέψει τις πληγές της. Κάνοντας έρευνα για το επόμενο βιβλίο της, ανακαλύπτει ένα κόκκινο βελούδινο ημερολόγιο από το 1943, το περιεχόμενο του οποίου φέρνει στο φως μια αναπάντεχη ιστορία που σχετίζεται με τη δική της ζωή.

Προσωπική άποψη:

Ξεκίνησα να διαβάζω τις "Βιολέτες του Μαρτίου" με κάποια προκατάληψη, γεγονός που οφείλεται κυρίως στο ότι η συγγραφέας του, Sarah Jio, είναι συντάκτρια του περιοδικού Glamour. Θα μου πείτε, τώρα, το σχέση έχει αυτό με την ποιότητα του βιβλίου. Θεωρητικά δεν έχει, αλλά επειδή η ποιότητα του περιοδικού είναι συγκεκριμένη και σίγουρα όχι η καλύτερη, δεν γινόταν παρά να μου προκαλέσει έναν κάποιο προβληματισμό για το τι θα συναντούσα. Κι όμως, η ανάγνωσή του αποδείχτηκε ιδιαίτερα ευχάριστη, και μου χάρισε πολύ όμορφες στιγμές, μιλώντας για τους οικογενειακούς δεσμούς, την δύναμη της συγχώρεσης, αλλά και των

δεύτερων ευκαιριών που όλοι οι άνθρωποι έχουμε ανάγκη στη ζωή μας.

Στα τριάντα της χρόνια, η Έμιλι έχει ό,τι θα μπορούσε να λαχταρά κάθε γυναίκα. Το μυθιστόρημά της έχει κάνει τεράστια επιτυχία, ο γάμος της είναι υπέροχος, έχοντας στο πλευρό της έναν πανέμορφο άντρα που κάθε γυναίκα θα ήθελε να έχει δίπλα της. Δέκα χρόνια αργότερα, όμως, η ευτυχία αυτή μοιάζει να έχει καταρρεύσει. Η Έμιλι βρίσκεται αντιμέτωπη με το να πρέπει να διαχειριστεί το διαζύγιο της, αλλά και το συγγραφικό μπλοκάρισμα στο οποίο έχει πέσει. Όταν η θεία της την καλεί να περάσει μαζί της τον Μάρτιο στο σπίτι της στο Μπείνμπριτζ Άιλαντ, η Έμιλι δεν βρίσκει τον λόγο να αρνηθεί την πρόσκληση αυτή, ελπίζοντας βαθιά μέσα της πως θα καταφέρει να ξεπεράσει την κατάθλιψή της και να ξεκινήσει και πάλι από την αρχή. Όταν στα χέρια της θα βρεθεί, τυχαία, ένα κόκκινο βελούδινο ημερολόγιο από το 1943, κατά την διάρκεια της έρευνάς της για το νέο της βιβλίο, θα βρεθεί αντιμέτωπη με μια ιστορία που σχετίζεται άμεσα με τη δική της ζωή και που θα φέρει τα πάνω κάτω.

Το μεγαλύτερο προτέρημα του βιβλίου αυτού είναι το μυστήριο που κρύβει, αλλά και το πως αυτό εξελίσσεται. Είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον, για κάθε αναγνώστη, να διαβάσει μια ιστορία της οποίας τα κομμάτια πρέπει να ενώσει προκειμένου να φτάσει στην αλήθεια, με αυτήν να κρύβεται πολύ καλά και να μην αποκαλύπτεται παρά μονάχα όταν έχει φτάσει πραγματικά η ώρα να συμβεί αυτό. Η συγγραφέας έχει χειριστεί πολύ καλά την πλοκή της, ποτίζοντάς την με μικρές ανατροπές εδώ κι εκεί, χωρίς να καταφεύγει σε ακρότητες ή μη ρεαλιστικές εκδοχές και προοπτικές, δημιουργώντας ένα κλίμα αγωνίας και ανυπομονησίας να οδηγηθούμε στη λύση, το οποίο πολύ εύστοφα και αποδοτικά καταφέρνει να συντηρήσει από την αρχή μέχρι το τέλος.

Και πάμε στο μεγαλύτερο μειονέκτημα του βιβλίου που είναι οι χαρακτήρες του και κυρίως, η πρωταγωνίστριά του, η Έμιλι. Δεδομένου ότι πρόκειται για μια σύγχρονη γυναίκα που θα έπρεπε να έχει ένα δυναμικό προφίλ, παραείναι παθητική για να μπορέσουμε να την συμπαθήσουμε αληθινά και ουσιαστικά. Ίσως, αν τα πράγματα ήταν λίγο διαφορετικά, να μπορούσαμε να ταυτιστούμε μαζί της πιο εύκολα και να συμπάσχουμε με ειλικρίνεια για το δράμα της, κάτι που δεν θα έλεγα πως συμβαίνει. Βέβαια, επί της ουσίας, ο μεγάλος πρωταγωνιστής του βιβλίου είναι το ίδιο το νησί, που κρύβει ιστορίες και μυστικά που περιμένουν ανυπόμονα να βγουν στο φως γιατί η αλήθεια έχει πάντα την ανάγκη να λάμψει και να φωτίσει τον κόσμο. Όσον αφορά την σύγκριση ανάμεσα στην σύγχρονη και στην παρελθοντική ιστορία, παρά τα κοινά τους σημεία, η δεύτερη είναι σαφέστατα πιο ενδιαφέρουσα και αυτό ίσως και να οφείλεται και στο γοητευτικό κλίμα της εποχής κατά την οποία διαδραματίζονται τα γεγονότα.

Σίγουρα, το "Οι βιολέτες του Μαρτίου", δεν είναι το βιβλίο εκείνο που μπορεί να σε συγκλονίσει, όμως, παρ' όλα αυτά, έχει να αφηγηθεί μια όμορφη ιστορία που είναι πλημμυρισμένη από συναίσθημα, μυστήριο, εκπλήξεις και ανατροπές. Πολλά πράγματα θα μπορούσαν να είναι δεδομένα, όμως η συγγραφέας τα έχει χειριστεί με τέτοιο τρόπο ώστε να μην μπορούμε να γνωρίζουμε με βεβαιότητα ποια θα είναι η τελική έκβασή τους, παρά μονάχα όταν φτάσουμε στην τελευταία σελίδα. Το πάντρεμα του παρόντος και του παρελθόντος γίνεται με πολύ όμορφο και βαθιά συναισθηματικό τρόπο, και παρά τις κάποιες μικρές στιγμές σύγχυσης που σου

δημιουργεί η ύπαρξη πολλών δευτερευόντων χαρακτήρων και η πληθώρα ονομάτων, η ανάγνωση του βιβλίου, συνολικά, αποδεικνύεται μια όμορφη και τρυφερή εμπειρία, που αγγίζει τις πιο ευαίσθητες χορδές μας.

Βαθμολογία 8/10

Ταυτότητα βιβλίου:

Συγγραφέας: Sarah Jio

Μεταφραστής: Τριαδά Πηνελόπη

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Κατηγορία: Ξένη Λογοτεχνία

Έτος Έκδοσης: 2015

Αρ. σελίδων: 328

ISBN: 978-618-01-1097-5